

ZONDAG 49.

Verklaring van de derde bede.

De Naam van God kunnen de mensen niet heiligen, of zij moeten uit het rijk des satans en der duisternis verlost en overgezet worden in het Koninkrijk van God; en dan is het dat Gods eer 't meest grootgemaakt wordt, wanneer Zijn Koninkrijk tot de mensen komt. En daarom volgen deze twee beden zeer gepast op elkaar; zoals in de vorige Zondagsafdeling gebleken is. Evenwel, aangezien een koninkrijk eerst dan in goede welstand verkeert, wanneer de koning goed en rechtvaardig gebiedt en regeert, en de onderdanen hem gehoorzamen, of 's konings wil en bevel uitvoeren; en aangezien de mensen daartoe uit zichzelf onbekwaam zijn, zo wordt nu verder in de 3e bede er zeer geschikt bij verzocht, of de *wil van God*, onze Koning, door ons, Zijn onderdanen, hier *op aarde moge geschieden*, uitgevoerd en gehoorzaamd worde, gelijk door de heilige Engelen in de hemel geschiedt. Deze bede wordt in deze Zondag verklaard. Bij de verklaring is speciaal op twee zaken te letten:

1. Op de zaak, die verzocht wordt, en
2. Op de manier, waarop ze verzocht wordt.

Vraag 124. Welke is de derde bede?

Antwoord. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel, alzo ook op de aarde. Dat is: Geef, dat wij en alle mensen onze eigen wil verzaken a), en Uw wil, die alleen goed is, zonder enig tegenspreken gehoorzaam zijn b); opdat alzo een iegelijk zijn ambt en beroep zo gewillig en getrouw moge bedienen en uitvoeren c), als de Engelen in de hemel doen d).

- a) Matth. 16 : 24, Tit. 2 : 11v.
- b) Ps. 131 : 1v., Luk. 22 : 42.
- c) I Kor. 7 : 24, EL 4 : I.
- d) Ps. 103: 20v.

Verklaring van Vraag 124.

Lansbergen. Al ware het, dat wij op grond van Gods Woord niet zeker konden weten, dat onze Heere Jezus Christus de Auteur is van dit allerheerlijkst gebed, dan zou men dat toch uit het gebed zelf gemakkelijk kunnen afleiden; aangezien niet alleen de zaken die in dit gebed begrepen zijn en begeerd worden; maar ook de schone orde waarin alle dingen na elkaar geschikt zijn, ervan getuigen, dat dit gebod van de Wijsheid Zelve is voortgekomen. De zaken zijn zeer uitnemend. Want zij bevatten alles wat strekt tot Gods eer en hetgeen voor onze zaligheid dienstig en nodig is. De orde in het voorstellen daarvan is ook zeer fraai. Want de ene wordt na de andere zo gepast gesteld, dat niet een van alle nagelaten, of op een andere plaats gesteld kan worden.

Want ten eerste: Aangezien Christus wil, dat wij God zullen aanroepen en noemen „Onze Vader”, en het het ambt der kinderen is, om hun vader te eren, daarom heeft Hij zeer juist allereerst ons geleerd te bidden: „Uw Naam worde geheiligd.”

Verder, omdat zulks niet geschieden kan, aangezien de satan in ons heerst, daarom

heeft Hij noodzakelijk de tweede bede erbij gevoegd: „Uw Koninkrijk kome!”

Ten derde, omdat niemand heersen kan onder onwilligen, en God dus ook onder ons geen Koninkrijk hebben kan, tenzij wij onze eigen wil verzaken en de wil van God gehoorzaam zijn. Daarom wordt er zeer gepast deze derde bede bijgevoegd: „Uw wil geschiede, gelijk in den hemel, alzo ook op de aarde!” Die bede heeft twee delen: Eerst bidden wij, of Gods wil geschiede op de aarde. Daarna, of die wil op de aarde geschiede, gelijk in de hemel. Die beiden delen worden in de Catechismus apart verklaard.

De voornaamste vragen, die hij deze bede behoren besproken te worden, zijn de volgende:

1. Wat de wil van God is.
2. Wat wij hier bidden, en waarin deze bede verschilt van de vorige.
3. Waarom wij zo bidden moeten.
4. Hoe Gods wil in de hemel geschiedt.

1. Wat de wil van God is.

Uw wil. De wil van God betekent in de Schrift:

1. Het bevel van God, dat Hij ons in Zijn Woord geopenbaard heeft, en dat genoemd wordt *de geopenbaarde wil*, zoals in Ps. 103 : 21: „Gij Zijn dienaars, die Zijn welbehagen doet”; 1 Thess. 4 : 3: „Dit is de wil Gods, uw heiligmaking: dat gij u onthoudt van de hoerij.” Joh. 6 : 39v.: „Dit is de wil des Vaders Die Mij gezonden heeft, dat al wat Hij Mij gegeven heeft, Ik daaruit niet verlieze, maar hetzelfde opwekke ten uitersten dage. En dit is de wil Desgenen Die Mij gezonden heeft, dat een iegelijk die den Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe, en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage.” Mark. 12: 14: „Alzo is “de wil niet uws Vaders, Die in de hemelen is, dat één van deze kleinen verloren gaat.” 1 Tim. 2 : 4: “God wil, dat alle mensen zalig worden en tot kennis der waarheid komen.”

Lansbergen. Die wil van God bevat drie voorname delen:

1. Dat wij in Christus geloven, en zo mogen behouden en zalig worden. Want zo verklaart Christus het Zelf, als Hij zegt (Joh. 6 : 40): “Dit is de wil Desgenen Die Mij gezonden heeft, dat een iegelijk die den Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe, en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage.” Zo bidden wij dus, of God ons de kennis van Zijn Zoon schenken wil, opdat wij in Hem gelovende, ons mogen schikken naar Zijn wil, en zo zalig worden.

2. Opdat wij, door Christus van de zonde bevrijd (Rom. 6 : 8), ons geheel en al mogen begeven tot de dienst der gerechtigheid, d.w.z. dat wij de Wet van God mogen gehoorzamen. Want de Wet is niets anders dan een richtsnoer van Gods wil. Daartoe vermaant ons de Apostel, als hij schrijft (1 Thess. 4 : 3): „Dit is de wil Gods, uwe heiligmaking.” Zo bidden wij in deze bede, of God onze harten wil neigen tot Zijn liefde, en tot de gehoorzaamheid des geloofs, opdat wij, geheel en al tot Gods dienst gewijd, onze vrucht mogen hebben tot heiligmaking, en als einde het eeuwige leven (Rom. 8 : 29).

3. Dat wij door het kruis aan het beeld van Gods Zoon mogen gelijkvormig gemaakt worden. Want zoals de Apostel leert (Hand. 14 : 23), *dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk der hemelen*, zo bidden wij dus in deze bede om standvastigheid des geloofs, en om lijdzaamheid in tegenspoed, omdat wij door murmureren Gods wil niet tegenstreven.

2. Hetgeen er geschiedt, of de Raad en het besluit van God inzake de uitkomsten en

inzake alle dingen die in de wereld geschieden, deze wordt genoemd de *verborgen wil*. Want zij is niet geheel in Gods Woord geopenbaard, maar wordt dagelijks geopenbaard door hetgeen er geschiedt, zoals Jes. 46 : 10 zegt: „Mijn raad zal bestaan en Ik zal al Mijn welbehagen doen”; Rom. 9 : 19: „Wie heeft Zijn wil wederstaan?”; Matth. 26 : 39: „Vader, doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt.” Van deze wil wordt hier eigenlijk niet gesproken. Want zoals Cyprianus zeer juist heeft opgemerkt, bidden wij niet, of God toen wil hetgeen Hij wil, maar of wij, mogen doen, hetgeen Hij wil.

2. Wat wij hier bidden, en het verschil tussen deze bede en de vorige.

Wij bidden: Dat de wil van God geschieden moge op de aarde, gelijk in de hemel; d.w.z. dat wij, mensen, Gode zo gehoorzaam zijn, en Zijn wil zo mogen uitvoeren op de aarde, zoals de heilige Engelen en de zalige mensen dat op het allervolmaaktst in de hemel doen.

Geschiede; d.w.z.: *Maak dat wij en alle mensen Uw allerheiligste wil mogen doen. Geef ons een gemoed, wil en vermogen, om aan Uw wil volkomen gehoorzaam zoals die in het Woord geopenbaard is; en maak ook, dat alles wat er naar Uw eeuwige Raad geschiedt, moge geschieden tot eer van Uw heilige Naam en tot onze zaligheid. Wij bidden dus van God (om het wat duidelijker uit te drukken) de volgende vier dingen:*

1. Dat wij onszelf en *onze verdorven wil mogen verzaken*, namelijk dat wij bereid zijn te verloochenen, en dat metterdaad ook doen, onze affecten of genegenheden, en alle dingen, die met Gods wil in strijd zijn.

Lansbergen. *Die verzaking moet voorop gaan.* Want het is onmogelijk, dat iemand Gods wil zal kunnen gehoorzamen, die aan zijn eigen wil nog in alles toegeeft. Want onze wil, die verkeerd is, en Gods wil, die op het allervolmaaktst goed is, strijden ten enenmale tegen elkaar. Van 's mensen verkeerde en boze wil getuigt God Zelf, als Hij (Gen. 8 : 21) zegt, dat „het gedichtsel van 's mensen hart boos is van zijn jeugd aan!” En de Apostel, als hij schrijft (2 Kor. 3 : 5): „Niet dat wij van onszelven bekwaam zijn iets te denken als uit onszelven.” Want aangezien het gedichtsel en de gedachten van 's mensen hart ten enenmale verkeerd zijn, kan zijn wil niet goed zijn. En dat bevestigt de Apostel op een andere plaats, als hij schrijft (Rom. 8 : 7), dat „het bedenken des vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der Wet Gods niet, want het kan ook niet.” En daarmee bedoelt de Apostel te zeggen, dat onze wil zo met Gods wil in strijd is, dat hij niet aan Gods Wet onderworpen wordt, noch onderworpen kan worden; terwijl toch die Wet de enige regel is van Gods heilige wil.

Dat wij ook *ons kruis geduldig dragen* en in alles de wil van God voor goed erkennen en gehoorzaam zijn, zowel in tegen- als in voorspoed. Want wanneer Hij ons datgene toezendt, dat voor ons vlees verkeerd schijnt te zijn, dan kastijdt Hij ons, en wel als een Vader (1 Kor. 11 : 32); en dat ook met dat doel, dat wij met de boze en ongeneeslijke wereld niet zouden veroemd worden. Verder, Hij is getrouw en geeft acht op onze zwakheid, zodat wij niet verzocht worden boven hetgeen wij verdragen kunnen (1 Kor. 10 : 13).

En tenslotte geeft Hij ook *een goede uitkomst met de verzoeken*. Want degenen die God liefhebben, werken alle dingen mode ten goede (Rom. 8 : 28). Dat alles, wel aangemerkt, maakt dat de gelovigen te midden van de zwaarste strijd der verzoeken, van harte zeggen: „Vader, Uw wil geschiede op de aarde!” Een voorbeeld daarvan vinden wij in David, toen hij vluchtte voor zijn zoon, en toen op deze manier tot Zadok sprak (2 Sam. 15 : 25v.): „Breng de ark Gods weder in de stad; indien ik genade zal vinden in des HEEREN ogen, zo zal Hij mij wederhalen, en zal ze

mij laten zien, mitsgaders Zijn woning. Maar indien Hij alzo zal zeggen: Ik heb geen lust tot u; zie, hier ben ik, Hij doe mij zoals het in Zijne ogen goed is.” En zo was ook Job gesteld midden in zijn tegenheden; zoals zijn woorden daarvan getuigen (Job 1 : 21): „De HEERE heeft genomen; de Naam des HEEREN zij geloofd!” en (id. 2 : 10): „Ja, zouden wij het goede van God ontvangen en het kwade niet ontvangen?” Daaronder valt ook het voorbeeld van de apostel Paulus, die, toen de broeders hem baden, dat hij niet naar Jeruzalem zou reizen, omdat hij daar in de handen der heidenen zou overgeleverd worden, als volgt heeft geantwoord: „Wat doet gij, dat gij weent en mijn hart week maakt? Want ik ben bereid niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven te Jeruzalem voor den Naam des Heeren Jezus. En als hij zich niet liet afraden, hielden wij ons tevreden, zeggende: De wil des Heeren geschiede” (Hand. 21 : 13v.). Maar het allervolmaaktste voorbeeld van gehoorzaamheid is Christus Jezus. Want in de vreselijke worstelingen met Gods toorn viel Hij op Zijn aangezicht neer, en bad aldus: „Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker van Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt” (Matth. 26 : 39). Op diezelfde manier moeten ook wij in alle kruis en aanvechting bidden, en ons aan de wil van God onderwerpen, opdat wij hetgeen wij met woorden bidden, niet metterdaad verzaken.

2. Dat wij oprecht en gewillig Gods geopenbaarde wil, welke alleen goed is, mogen gehoorzamen, en dat wij ons ambt, dat ons van Godswege bevolen is, zullen uitvoeren, zowel ons algemeen, als ons bijzonder en eigen ambt. Ons *algemene ambt* is het ambt, dat niet alleen van ons, maar van alle Christenen geëist wordt, en dat alle deugden inhoudt en bevat, welke alle Godzaligen nodig hebben, zoals geloof, bekering, Godzaligheid, liefde, matigheid, enz. Ons *bijzondere ambt* is hetgeen tot het eigen beroep van een ieder behoort. Wij bidden nu, of een ieder die beide ambten oprecht, getrouw en gelukkig mag uitvoeren of bedienen.

3. Dat er niets moge geschieden, dat niet Gods wil in strijd is, en dat daarentegen alles geschieden moge, dat Gode behaagt.

4. Dat alle werken, handelingen en raadslagen gelukkig mogen voortgaan, d.w.z. dat het Hem believe om al onze werken, voornemens, raadslagen en arbeid in Zijn oneindige goedheid zó te besturen en te laten gelukken, dat ze geen andere uitslag hebben dan die Hij weet, dat tot Zijn eer en tot onze zaligheid het allermeest zal dienen. Want God wil, dat wij ook dit van Hem zullen bidden; dat wij aan Hem de uitkomst zullen overlaten; en dat wij intussen ons ambt ijverig waarnemen.

Kortom, wij bidden hier, *of wij gewillig mogen doen en geduldig lijden alles, wat God wil, dat wij doen of lijden zullen.*

Op de aarde.

Lansbergen. D.w.z., zoals in de Catechismus geleerd wordt, *dat niet alleen wij, maar ook alle mensen de wil Gods gehoorzaam mogen zijn.* Want het is niet genoeg, dat wij onze wil, die boos is, verzaken, en Gods wil, die goed is, gehoorzaam zijn; maar aangezien ons gebed moet voortkomen uit het geloof, en wel uit zo'n geloof, dat door de liefde krachtig is, zo moeten wij ook voor anderen bidden, of de Heere ook hun wil schenken, hetgeen Hij ons uit genade gegeven heeft. Dat is hetgeen de Apostel wil, als hij zegt (1 Tim. : 1): „Ik vermaan dan voor alle dingen, dat gedaan worden smeking, gebeden, voorbiddingen, dankzeggingen voor alle mensen.” En direct daarop voegt hij er (in de verzen 3 en 4) de reden bij: „Want dat is goed en aangenaam voor God onzen

Zaligmaker, Welke wil, dat alle mensen zalig worden en tot kennis der waarheid komen." De Apostel bedoelt, dat er daarom voor alle mensen in de Gemeente gebeden moet worden, omdat wanneer de Heere allerlei (soorten) mensen roept, Hij soms ook zulken, die het meest vervreemd waren van het Evangelie, in die weg tot Zijn Kerk wil verzamelen. De samenvatting van het eerste deel van deze bede is, *dat God niet alleen ons, maar ook alle mensen geven wil, dat wij onze eigen wil verzaken en Zijn wil zo gehoorzamen mogen, dat daaruit zal blijken, dat Hij krachtig op aarde heerst en regeert.*

Bezwaar. Ook in de vorige bede bidden wij, of wij ons ambt recht mogen vervullen. Dus zijn die beden gelijk, en bijgevolg schijnt deze bede overbodig te zijn. *Antwoord.* Deze beden zijn niet enerlei. Want wij bidden in beide wel enigszins om één en dezelfde zaak, maar toch niet precies; en ook bidden wij niet op een zelfde manier, In de vorige bede bidden wij *in het algemeen*, of God Zijn Koninkrijk in ons beginnen wil, of Hij onze wij door Zijn Heilige Geest wil wederbaren en regeren, opdat wij daarna ons ambt recht bedienen, en aan onze Koning de verplichte gehoorzaamheid bewijzen mogen. Maar in deze bede bidden wij *in het bijzonder*, of een ieder van ons zijn ambt recht vervullen en Gods wil trouw verrichten moge; of: In de vorige bede bidden wij, of de Gemeente moge vergaderd, behouden, geregeerd en tenslotte verheerlijkt mag worden; en in deze bede, of een ieder in die Gemeente zijn ambt recht moge uitvoeren.

En hierbij dient men erop te letten, hoe *deze drie beden aan elkaar hangen*, en toch *onderling verschillen*. Zij hangen zo samen, dat de één niet zonder de ander bestaat. Maar de tweede moet de eerste bede dienen, en de derde de tweede. Want de Naam van God wordt niet geheiligd, als Zijn Koninkrijk niet komt, en Zijn Koninkrijk komt niet, als er geen middelen zijn waardoor het verbreid wordt. En die middelen zijn de ambten van een ieder. En zo verschillen ze: In de eerste bede bidden wij, of de Naam van God geheiligd wordt, d.w.z. of God werkelijk gekend en geprezen wordt, met al Zijn werken en raden. In de tweede bede bidden wij, of de Kerk vergaderd, bewaard en geregeerd wordt, d.w.z. of God ons en anderen in het algemeen, door Zijn Geest en Woord wil regeren, beschermen en verlossen van alle kwaad, dat wij doen of lijden. In de derde bidden wij tenslotte speciaal, of een ieder in zijn roeping Gode gehoorzaam moge zijn, d.w.z. of een ieder zich in zijn ambt ijverig gedrage, alles tot eer van God verrichte, en alle tegenspoed, die God iemand toezendt, geduldig verdrage.

3. *Waarom men bidden moet, dat de wil van God geschiede.*

De bede is nodig:

1. Opdat het Koninkrijk Gods tot ons komt; hetgeen wij in de tweede bede gebeden hebben. Want als niet een ieder in zijn ambt de wil van God doet, dan kan Zijn Koninkrijk onder ons niet worden opgericht. bloeien en behouden worden. Niemand doet de wil Gods, tenzij God hem die genade en dat vermogen (daartoe) schenkt; en Hij schenkt ze niet, als wij er niet om bidden.

2. Opdat wij burgers en onderdanen van dat Koninkrijk mogen zijn. Want als wij de wil Gods niet doen, dan kunnen wij geen burgers van Zijn Koninkrijk zijn. Maar onze natuur is zo verdorven, dat, als God ons niet de wil en de krachten verleent en schenkt, wij Zijn wil niet kunnen doen. En Hij geeft de krachten niet, dan (alleen) aan hen, die erom bidden. Dus is het nodig, dat wij daarom bidden.

4. *Door wie, en hoe de wil van God in de hemel geschiedt.*

Gelijk in den hemel.

Lansbergen. De hemel betekent in de Schrift soms de lucht, zoals in Matth. 6 : 26, dan weer het firmament, waaraan de zon, sterren en planeten zijn, die ook Gods heerschappij erkennen, zoals Job verklaart in Job 9 : 7-9; en dan weer is het de plaats boven die hemelen, *waar God Zich aan haar inwoners vertoont*, Jes. 66 : 1. De laatste wordt hier vooral bedoeld. Gods wil wordt in die hemel volkomen gedaan.

1. Door *Gods Zoon Zelf*, Die in alles de wil Zijns Vaders doet, Joh. 6 : 38: „Ik ben uit den hemel nedergedaald, niet opdat Ik Mijnen wil zou doen, maar den wil Desgenen Die Mij gezonden heeft”; Ps. 40 : 8v.: „Toen zeide ik: Zie, Ik kom; in de rol des boeks is van Mij geschreven. Ik heb lust, o Mijn God, om Uw welbehagen te doen; en Uw wet is in het midden Mijns ingewands.”

2. Door de heilige *Engelen* (Luk. 1 : 19, Hebr. 1 : 14) en *zalige mensen*. Want de Engelen staan voor Gods aangezicht als gediensstige geesten, die bereid zijn om Gods bevelen in ontvangst te nemen, en alles uit te voeren wat Hij hun gebiedt. Zij verrichten in het algemeen en in het bijzonder, in alles zeer vaardig, de wil van God. Niemand hunner weigert Hem de dienst, niemand begeeft zich in dienst van de ander, niemand schaamt zich om ons te dienen, hoewel wij hun met de stank onzer zonden leed doen en God vertoornen, Ps. 103: 20v.: „Looft den HEERE, Zijn engelen, gij krachtige helden, die Zijn Woord doet gehoorzamende de stem Zijns Woords. Looft den HEERE, al Zijn heirscharen, gij Zijn dienaars, die Zijn welbehagen doet!” Dan. 7 : 10: „Duizendmaal duizenden dienden Hem, en tienduizendmaal tienduizenden stonden voor Hem.” Hebr. 1 : 14: „Zijn zij niet allen gediensstige geesten, die tot dienst uitgezonden worden om dergenen wil, die de zaligheid beërven zullen?”

3. Van *de zielen der gestorven zalige mensen* getuigt Johannes in zijn Openbaring, dat zij altijd de Heere loven en prijzen, Openb. 5 : 8-10. Dus doet Christus die woorden „gelijk in den hemel” erbij om twee redenen: 1. Opdat Hij ons een voorbeeld van volmaaktheid voorstelle en als het ware een perk zet, waarnaar wij streven moeten. 2. Opdat wij door onze begeerte naar de volmaaktheid er zeker van mogen zijn, dat God ons hier het beginsel en in het toekomstige leven de volmaaktheid zelf geven zat (Matth. 7 : 8): „Want een iegelijk die bidt, die ontvangt; (Matth.. 13 : 12): „Wie heeft, dien zal gegeven worden.”

Bezwaar 1. Hetgeen steeds geschiedt, ook al bidden wij er niet om; daarom behoeft men niet te bidden. De wil van God geschiedt altijd, al is het dat wij er niet om bidden, Jes. 46 : 10. Dus is het onnodig te bidden, of Gods wil geschiede.

Antwoord.

1. De reden waarom het nodig is te bidden, of de wil van God geschiede, is niet deze, dat ze niet geschieden zou, *als* wij er niet om baden; maar enerzijds, opdat ze van ons moge geschieden, en anderzijds, opdat de uitkomsten der zaak, zoals God besloten heeft, tot onze zaligheid mogen geschieden en wij zalig mogen zijn. Maar zij zullen ons niet zalig zijn, tenzij wij ons aan Gods wil onderwerpen, en bidden, of alleen geschiede hetgeen God wil, dat geschieden zal.

2. Ook is het niet waar, dat de wil Gods altijd geschiedt, al is het dat wij er niet om bidden. Want Gods wil geschiedt van ons niet, tenzij wij bidden, dat wij die mogen doen; en God besluit wel vele uitkomsten, maar in dier voege, dat Hij door Zijn besluit ook tegelijk de middelen verordineert, waaronder ook onze gebeden gerekend worden.

Aanhoudend bezwaar. Het besluit van God is onveranderlijk. Dus zullen alle dingen, die God besloten heeft, geschieden, ook al is het, dat wij er niet om bidden.

Antwoord. Hetgeen God besloten heeft inzake de uitkomst der dingen, is onveranderlijk, niet alleen wat betreft de uitkomst of doeleinden der dingen, maar ook wat betreft de middelen, die God tot die doeleinden verordend heeft. Want God heeft

wel besloten, welk doel en uitkomst ieder ding hebben zal, maar Hij heeft ook tevens besloten, door welke middelen dat geschieden zal. En ons gebed is één van die middelen, die door Gods Raad verordineerd zijn, om Gods weldaden te verkrijgen. Dus is die raad, of dat besluit Gods ook onveranderlijk, dat Zijn wil geschiede door tussenkomst van onze gebeden.

Bezwaar 2. Men moet niet bidden om dingen die onmogelijk zijn en met Gods wil in strijd zijn. Welnu, dat de wil van God op aarde geschiedt, gelijk in de hemel, d.w.z. dat de mensen op aarde een leven als de Engelen mogen leiden, is onmogelijk en ook in strijd met Gods wil. Want God wil in dit leven in ons niet de zuiverheid der Engelen werken, maar Hij wil die eerst in het toekomstige leven aan ons meedelen. Dus moet men niet bidden, of Gods wil op aarde geschiede, gelijk in de hemel.

Antwoord. Het is wel waar, dat men niet bidden mag om dingen die totaal onmogelijk zijn en met Gods wil in strijd zijn. Maar dat de wil van God op aarde *van* de heiligen geschiedt, gelijk in de hemel van de Engelen, is niet totaal onmogelijk, of in strijd met Gods wil, dan alleen voor zover het de volmaaktheid van de graden der gehoorzaamheid betreft. Want de heiligen maken in dit leven een aanvang met de volmaakte gehoorzaamheid aan de Wet, en beginnen aan God en Zijn engelen gelijkvormig te vaarden, hoewel zij der Engelen volmaaktheid, die God in het toekomstige leven pas volbrengen wil, niet verkrijgen. Dus, als men bidt om de beginselen van, en om de dagelijkse toeneming in de ware volmaaktheid, en om een duurzaamheid ervan, dan bidt men niet om een zaak, die onmogelijk is of niet Gods wil in strijd is. Want God wil een volkomen vervulling van Zijn wil aan hen meedelen, die erom bidden en ze begeren; maar in dit leven alleen het begin, en in het toekomstige leven de volmaaktheid ervan. En zo wil Hij ook, dat wij erom bidden zullen. Niet, dat ze hier volkomen geschiedt, maar wel, dat ze hier en nu werkelijk aangevangen en tenslotte op Zijn tijd volbracht worden kan. Zo moet men dus de volmaaktheid begeren, hoewel wij die in dit leven niet bereiken. Want zij die ze nu niet begeren, die zullen ze ook hiernamaals niet deelachtig worden. Intussen moet men de onmogelijkheid in dit leven geduldig dragen. *Want zalig zijn zij, die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, Matth. 5 : 6.*

Aanhoudend bezwaar 1. Ook wat enigszins tegen Gods wil strijdt, moet en mag men niet begeren. Nu, de volmaaktheid der Engelen strijdt enigszins met Gods wil, namelijk wat de volkomenheid betreft. Dus is het helemaal niet geoorloofd, om die te begeren en daarom te bidden in dit leven.

Antwoord. Het is waar, dat men niets bidden mag in strijd met Gods *geopenbaarde* wil, of in strijd met Zijn bevel, maar dat is niet te verslaan van de *verborgen* wil of van Gods besluit. Want niet de verborgen, maar de geopenbaarde wil van God is een regel voor onze gebeden en werken (Deut. 29 : 29). En God gebiedt, dat wij zullen zijn, en dat wij willen en begeren te zijn: volkomen gelijkvormig aan Hem, en Hij wij, dat wij elk ogenblik zullen bidden, of wij van de zonden geheel en al verlost mogen worden. Dus is het onze plicht dat steeds te wensen en van God te begeren, hoewel Hij ons dat in dit leven (als wij op Zijn raad letten) niet wil geven, maar in het toekomstige leven zal volbrengen. Want het komt ons niet toe, te zien of te peilen, wat God in Zijn raad besloten heeft; aangezien wij Zijn bevel en een voorgeschreven regel hebben, wat wij van Hem bidden zullen, maar onder voorwaarde: „Indien dit Zijn wil en raad is.” Die regel moeten wij volgen, en steeds zeggen: „De wil des Heeren geschiede!” (Hand. 21 : 14). Intussen moeten wij de afloop aan Hem overlaten, zowel de tijd wanneer, als de manier waarop Hij Zijn besluit wil volbrengen.

Aanhoudend bezwaar 2. Hetgeen met Gods verborgen wil in strijd is, mag ook niet begeerd worden.

Antwoord., Dat is niet altijd waar. Want wij moeten sommige dingen begeren, die God niet besloten heeft te doen. En omgekeerd moet men ook om bekende dingen niet bidden, die Hij wel besloten heeft te doen en ook doet. Maar als ze geschieden, dan moeten ze geduldig gedragen worden. Want bij alle dingen moeten wij letten op Gods geopenbaarde wil, of op Zijn bevel. Bijvoorbeeld: God heeft besloten en Hij wil, dat uw ouders zullen sterven. Maar gij moogt niet naar hun dood verlangen. Maar als zij sterven, dan moet ge het geduldig dragen, en uw wil aan de Goddelijke wil onderwerpen. Zo wil Hij ook, dat de Gemeente onder het kruis zijn zal, en toch is het onze plicht om te bidden, niet of de Gemeente niet kruis verzocht, maar of zij van het kruis verlost mag worden; en als zij met het kruis verzocht wordt, of ze dat dan geduldig dragen mag.

Omgekeerd, God wil in de heiligen niet alle overblijfselen der zonde helemaal wegnemen, en toch is het onze plicht om te willen en te begeren, of ze geheel en al mogen weggenomen worden. Zo wilde God niet, dat Paulus in Azië het Woord prediken zou, of naar Bithynië zou reizen om het Evangelie te verbreiden. Want Hij verhinderde hem dat door de Heilige Geest. En toch begeerde Paulus dat terecht (Hand. 16 : 6v.). Was hij daarom in strijd met Gods wil? Nee, want God had hem bevolen, dat hij het Evangelie overal zou onderwijzen en alle mensen bekeren. Dat kan dus niet anders uitgelegd worden, dan door een onderscheid te maken tussen Gods geopenbaarde en verborgen wil, of tussen Gods besluit en Zijn bevel.